

Роздаткові матеріали до роману Каті Брандіс «Фристайлерка»

1

«Після декількох простих вправ на рівній поверхні Гайке скомандувала всім стати боком до сходів і стрибками піднятися ними вгору. (...) немов пружина, пострибала догори – раз, два, десять... Її ахіллове сухожилля засаднило. Вже не вперше воно дається взнаки. Ай, та байдуже. Не переривати ж тренування через таку дрібницю».

2

«Коли проходила повз обмежувальні канати, хлопець на візку повернув голову в її бік і затримав на ній погляд. І, сама не знаючи чому, Йола йому всміхнулася. На мить здалося, що ця усмішка виявилась несподіванкою для хлопця. Та вже за секунду він усміхнувся у відповідь».

3

«(...) був у джинсах, потертій куртці, з чохлом для гітари в руках, вітер розпатлав йому волосся, і тепер воно стирчало у різні боки. Після одужання – через постійний стрес і перевантаження він пережив емоційне вигорання – (...) знову взявся писати музику і давати вуличні концерти».

4

«(...) відламав і собі шматок шоколаду та всміхнувся. У свої п'ятнадцять він уже важив майже дев'яносто кілограмів. Але це його аж ніяк не бентежило. Навпаки, для нього це було саме те, що треба. Спорт і все, що з ним пов'язано, – не для (...). Адже там потрібно напружуватися, старатися, важко працювати... Тому-то він і не розумів, навіщо Йола так виснажується тільки заради того, щоб бути швидшою на кілька сотень часток секунди».

5

«За годину – церемонія нагородження переможців. І ось диктор назвав ім'я (...). У білому спортивному костюмі зі смугами, як на прапорі Німеччини, (...) піднімається на найвищу сходинку п'єдесталу переможців. Ці сходи, вони такі малі й кумедні. Але як же круто стояти на них, ось тут, на самісінькій вершині. Нічого в світі не зрівняється з цим відчуттям».

6

«Він кинув недопалок на землю і розтер його підбором. Отакої, то він ще й уболіває за чистоту до-вкілля! Кого-кого, а олімпійського чемпіона вона уявляла собі інакше. Дивно, але чому він все-таки її приваблював?»

7

«(...) біг на двох карбонових протезах. Леза! Це... приголомшливо. Точнісінько як у «Термінаторі». Вражена, Йола спостерігала за хлопцем, поки той набирив розбіг перед стрибком. Неймовірно! Він не просто біг, він мчав!»

8

«Я народився у 2008 році, коли Олімпіада проходила в Пекіні (...). Мої батьки назвали мене на честь Олімпіади - (...)».
Раян мав сумніви, що це найкраще ім'я для дитини з важкими вадами серця».

